

POSTANOWIENIE

OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

z dnia 31 lipca 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. A. J.

Sędziowie: r.pr. A. W. (sprawozdawca)

r.pr. M. B.

Protokolant: apl. radc. A. B.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. B. C.

w sprawie odwołania skarżącego Z. Z. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 16 maja 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, sygn. akt: R.D. 1/17.

POSTANOWIĘ

1. Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 16 maja 2017 r., sygn. akt R.D. 1/17 o odmowie wszczęcia dochodzenia.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 910,00 zł (słownie: dziewięćset dziesięć złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

W dniu 16 maja 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. B. C. na skutek zawiadomienia Pana Z. Z., o przeprowadzeniu czynności sprawdzających, postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego P. G. oraz radcę prawnego F. F..

Pismem opatrzonym datą 6 czerwca 2016 r. i skierowanym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. skarżący Z. Z. wskazał, że opinie prawne doręczone skarżącemu w sprawach IV SA/Wr 506/15 oraz IV SA/Wr 682/15 cyt.: „obchodzą prawo” i zostały sporządzone bez konsultacji ze skarżącym. Wspomniane pismo zostało przesłane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. pismem opatrzonym datą 10 stycznia 2017 r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. (zwanej dalej (...) we W.) – (k. 1 i 2 akt sprawy).

Wobec niekompletności ww. pisma z dnia 6 czerwca 2016 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał skarżącego do stawienia się w siedzibie (...) we W. celem przesłuchania w charakterze świadka oraz do przekazania, najpóźniej w dniu przesłuchania, wszelkich dokumentów na poparcie stanu faktycznego objętego pismem skarżącego, w szczególności doręczenia opinii, na które Pan Z. Z. powoływał się we wspomnianym piśmie (k. 12 akt sprawy).

Skarżący nie stawił się na wezwanie na dzień 15 lutego 2017 r. Następnie, po podjęciu przez Pana Z. N. korespondencji w formie wymiany wiadomości e-mail, po ponownym pisemnym wezwaniu z dnia 6 marca 2017 r. skierowanym przez

Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do skarżącego, Pan Z. Z. przesłał wspomniane opinie prawne oraz treść wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydany w sprawie VII U 1650/15 oraz wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wydany w sprawie III AUa 155/16 w wyniku apelacji ZUS wiadomością e-mail dnia 19 kwietnia 2017 r. (k. 14-40 akt sprawy).

Zgodnie z brzmieniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu, bądź naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

W przedmiotowej sprawie ani radca prawny P. G. ani radca prawny F. F. nie naruszyli zasad wykonywania zawodu radcy prawnego oraz zasad etyki w związku ze sporządzeniem opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej. Składając skargę, zawiadamiający przede wszystkim wyraża swoje niezadowolenie z treści wspomnianych opinii, z braku udziału w procesie sporządzania tych opinii, a także twierdzi, że nie udzielono mu pomocy prawnej.

Z okoliczności przytoczonych przez skarżącego wynika, że tak naprawdę jego podstawowym zarzutem wobec radcy prawnego P. G. oraz radcy prawnego F. F. jest nieskierowanie skarg kasacyjnych od wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W.

Wobec takiego stanowiska skarżącego, nie popartego żadnymi argumentami wskazać należy, że zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Dalej, w treści art. 13 ust. 1 ustawy o radcach prawnych uregulowana została kwestia niezależności radcy prawnego w wykonywaniu czynności zawodowych – zgodnie z brzmieniem ww. przepisu radca prawny nie jest związany poleceniem co do treści opinii prawnej. Następnie w art. 14 ustawy o radcach prawnych została sformułowana zasada samodzielnego prowadzenia spraw, zgodnie z którą radca prawny prowadzi samodzielnie sprawy przed organami orzekającymi, dbając o należyte wykorzystanie przewidzianych przez prawo środków dla ochrony uzasadnionych interesów jednostki gospodarczej. Niezależność radcy wykonywania zawodu przez radcę prawnego została również zawarta w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r., a dokładniej w treści art. 7 zgodnie z którym: „ 1. Niezależność w wykonywaniu zawodu radcy prawnego jest gwarancją ochrony praw i wolności obywatelskich, demokratycznego państwa prawnego oraz prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. 2. Radca prawny, przy wykonywaniu czynności zawodowych, powinien być wolny od wszelkich wpływów wynikających z jego osobistych interesów, nacisków z zewnątrz oraz ingerencji z jakiegokolwiek strony lub z jakiegokolwiek powodu. Wyrażone przez kogokolwiek polecenia, ograniczające niezależność sugestie czy wskazówki, nie mogą wpływać na prezentowane przez niego stanowisko w sprawie. 3. Radca prawny nie może naruszać zasad etyki zawodowej i niewłaściwie wywiązywać się z obowiązków zawodowych w celu spełnienia oczekiwań klienta lub osób trzecich.

Wyżej przytoczone regulacje prawne znajdują dalszą, praktyczną wykładnię w wyrokach sądów powszechnych, m.in. dotyczących unikania ulegania naciskom przez radcę prawnego oraz obowiązku samodzielnego wykonywania czynności zawodowych. W uzasadnieniu wyroku z dnia 17 października 2016 r. (sygn. akt: I C 831/15) Sąd Okręgowy w Gdańsku orzekł, iż: „działanie pełnomocnika wyznaczonego z urzędu wbrew oczekiwaniom reprezentowanego samo w sobie nie stanowi działania bezprawnego. W myśl bowiem art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radach prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 507 z późn. zm.) radca prawny nie jest związany poleceniem co do treści opinii prawnej. Rozwinięcie tej regulacji znajduje się w załączniku do uchwały (...) (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. - Kodeks Etyki Radców Prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., zawierającym wewnątrz korporacyjne dyrektywy wykonywania zawodu radcy prawnego. Zgodnie z art. 11 ust. 2 Kodeksu radca prawny, wykonując zawód, obowiązany jest zawsze kierować się prawem. Żadne okoliczności pozaprawne, nie mające bezpośredniego związku z obiektywnie ocenionym stanem faktycznym sprawy, albo wyrażone przez kogokolwiek polecenia, czy wskazówki, nie zwalniają radcy prawnego z obowiązku rzetelnego i uczciwego wykonywania czynności zawodowych. Z kolei ust. 3 stanowi, iż od radcy prawnego wymaga się nieulegania wpływom - zwłaszcza tym, które mogą wynikać z jego osobistych interesów lub nacisków z zewnątrz. Radca prawny powinien unikać wszelkich ograniczeń własnej niezależności i nie może odstępować od zasad etyki w

celu spełnienia oczekiwań klienta, sądu lub osób trzecich. ***Tym samym nie może zarzucać pełnomocnikowi wyznaczonemu z urzędu podjęcia czynności zgodnej z obowiązującymi przepisami prawa, lecz sprzecznej z oczekiwaniami reprezentowanej strony, o ile decyzja pełnomocnika wynika z rzetelnie przeprowadzonej analizy.***”

W przedmiotowej sprawie, zarówno radca prawny urzędu P. G. – sporządzając opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. w sprawie sygn. akt: IV SA/Wr 682/15, jak i radca prawny z urzędu F. F., sporządzając opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. w sprawie sygn. akt: IV SA/Wr 506/15, nie dopuścili się jakiegokolwiek naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych czy też norm prawnych zawartych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Wskazani radcowie prawni rzetelnie wypełnili swoje obowiązki, albowiem zapoznali się z aktami sprawy oraz sporządzili opinie w zakresie sprawy o odmowie przyznania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. wydania zaświadczenia o treści wskazywanej przez Pana Z. Z.. Opinie prawne przedłożone przez ww. radców prawnych zostały wykonane z należytą starannością, w oparciu o wnikliwą analizę akt każdej ze spraw, po wyczerpującym zbadaniu przepisów prawnych regulujących sporną kwestię oraz wydanego w oparciu o te przepisy orzecznictwa sądowego.

W ostatniej kolejności podkreślić należy, iż istotą odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych jest sankcjonowanie uchybień wobec obowiązków wynikających z wykonywania zawodu radcy prawnego oraz zachowań sprzecznych z godnością tego zawodu. Wobec czego sąd dyscyplinarny, jest obowiązany i władny badać wszelkie okoliczności mogące stanowić o ewentualnych zaistnieniu tego rodzaju uchybień, jednak w zakres tego badania nie wchodzi dokonywanie analiz prawnych zagadnień objętych przedmiotem postępowań sądowoadministracyjnych, w których to wydano opinie prawne przesłane przez skarżącego w niniejszej sprawie.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) mając na względzie, iż nie zostało wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.